

1966 Jun 21 ILO Genève

971 Konvensjon 126 om innredning for besetningen ombord på fiskefartøyer.

Oversettelse

Den internasjonale arbeidsorganisasjons generalkonferanse,

som av Styret for Det internasjonale Arbeidsbyrå er blitt sammenkalt i Genève og som har trådt sammen til sin femtiende sesjon den 1. juni 1966, og

som har besluttet at det skal vedtas visse framlegg vedrørende innredning ombord på fiskefartøyer, en sak som er en del av sjette punkt på sesjonens dagsorden, og

som har bestemt at disse framlegg skal ha form av en internasjonal konvensjon,

vedtar i dag den 21. juni 1966 følgende konvensjon som kan kalles Konvensjonen om innredning på fiskefartøyer, 1966:

Del I. Generelle regler.

Art. 1. 1. Denne konvensjon gjelder alle sjøgående skip og båter av hvilken som helst art med mekanisk framdrift enten de er i offentlig eller privat eie, når de brukes til saltvannsfiske og er registrert i et territorium som konvensjonen er i kraft for.

2. Nasjonale lover eller forskrifter avgjør hvilke skip og båter som skal anses for sjøgående for denne konvensjons formål.

3. Denne konvensjon gjelder ikke skip og båter på mindre enn 75 tonn. Likevel skal konvensjonen gjennomføres for skip og båter på mellom 25 og 75 tonn når vedkommende myndighet, etter å ha rådført seg med fiskebåtrederne og fiskernes organisasjoner, der det er slike, finner at det er rimelig og gjennomførlig.

4. Vedkommende myndigheter kan etter å ha rådført seg med fiskebåtrederne og fiskernes organisasjoner, der det er slike, bruke lengde istedenfor tonnasje som måle-enhet for denne kon-

vensjons formål. I så tilfelle gjelder ikke konvensjonen skip og båter med mindre lengde enn 24,4 meter (80 fot). Likevel skal konvensjonen gjennomføres for skip og båter med en lengde mellom 13,7 og 24,4 meter (45 og 80 fot) når vedkommende myndighet etter å ha rådført seg med fiskebåtrederne og fiskernes organisasjoner, der det er slike, finner at det er rimelig og gjennomførlig.

5. Denne konvensjon gjelder ikke:

- a) skip og båter som vanligvis brukes til sports- eller fritidsfiske,
- b) skip og båter som hovedsakelig drives fram med seil selv om de også har hjelpemaskiner,
- c) skip og båter som brukes til hvalfangst eller liknende virksomhet,
- d) fiskeriforsknings- og fiskeoppsynsfartøyer.

6. Følgende regler i konvensjonen gjelder ikke fartøyer som vanligvis er borte fra sine hjemsteder i mindre enn 36 timer og der besetningen ikke bor fast om bord under opphold i havn:

- a) Artikkel 9, punkt 4;
- b) Artikkel 10;
- c) Artikkel 11;
- d) Artikkel 12;
- e) Artikkel 13, punkt 1;
- f) Artikkel 14;
- g) Artikkel 16.

Likevel skal det på slike fartøyer være ordnet med passende sanitæranlegg så vel som spise- og kokearrangement og hvilerom.

7. Reglene i del III av denne konvensjon kan fravikes for et fartøy, dersom vedkommende myndighet etter å ha rådført seg med fiskebåtrederne og fiskernes organisasjoner, der det er slike, finner at de avvik som aktes gjort, medfører tilsvarende fordeler, slik at forholdene sett under ett ikke er dårligere enn de som ville følge av full gjennomføring av konvensjonens regler. Vedkommende medlemsstat skal gi

detaljerte opplysninger om alle slike avvik til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå, som skal underrette medlemsstatene i Den internasjonale arbeidsorganisasjon.

Art. 2. I denne konvensjon menes med uttrykket

- a) «fiskefartøy» eller «fartøy» — et skip eller en båt som konvensjonen gjelder for,
- b) «tonn» — brutto registertonn,
- c) «lengde» — lengden målt fra forkant av forstevnen på linje med bakksdekket til akterkant av den øverste ende av akterstevnen, eller der det ikke er noen akterstevn, til rorstammens forkant,
- d) «offiser» — en person som ikke er skipper, og som regnes for offiser etter vedkommende lands lover eller forskrifter eller, dersom det ikke finnes slike, etter kollektiv avtale eller sedvane,
- e) «mannskap» — et medlem av besetningen som ikke er offiser,
- f) «innredning for besetningen» — innredning, herunder soverom, spiserom og sanitæranlegg som er bestemt til bruk for besetningen,
- g) «foreskrevet» — foreskrevet i vedkommende lands lover eller forskrifter eller av vedkommende myndighet,
- h) «godkjent» — godkjent av vedkommende myndighet,
- i) «omregistrert» — at et fartøy blir overført fra et register og eiendomsforhold i ett land til et register og nytt eiendomsforhold i et annet land.

Art. 3. 1. Enhver medlemsstat forplikter seg til å holde i kraft lover eller forskrifter som sikrer gjennomføringen av reglene i delene II, III og IV i denne konvensjon.

2. Disse lover eller forskrifter skal:

- a) pålegge vedkommende myndighet å kunnngjøre dem for alle personer som de vedrører,
- b) fastsette hvilke personer som er ansvarlige for at de etterleves,
- c) innføre og opprettholde en inspeksjonsordning som sikrer en effektiv gjennomføring,
- d) angi passende straff for overtredelser,
- e) pålegge vedkommende myndighet fra tid til annen å rådspørre fiskebåtrederne og fiskernes organisasjoner, der det er slike, om utføring av forskrifter, og likeså skal vedkommende myndighet pålegges, så langt råd er, å samarbeide med de interesserte parter om gjennomføringen.

Del II. Planlegging av og tilsyn med innredning for besetningen.

Art. 4. Før byggingen av et fiskefartøy påbegynnes, og før innredningen for besetningen på et eksisterende fartøy vesentlig forandres eller ombygges, skal detaljerte planer for og opplysninger om innredningen forelegges for vedkommende myndighet til godkjenning.

Art. 5. 1. I alle tilfelle når:

- a) et fiskefartøy blir registrert eller omregistrert,
 - b) innredningen for besetningen på et fartøy er blitt vesentlig forandret eller ombygd, eller
 - c) en anerkjent fiskerorganisasjon som representerer hele eller en del av besetningen, eller et foreskrevet antall av eller en foreskrevet del av besetningsmedlemmene på fartøyet på foreskrevet måte og tidsnok til å unngå å fartøyet blir forsinket har framsatt for vedkommende myndighet en klage over at innredningen for besetningen ikke er i samsvar med denne konvensjon,
- skal vedkommende myndighet inspisere fartøyet og forvisse seg om at innredningen for besetningen oppfyller kravene i lover og forskrifter.

2. Periodiske besiktelser kan foretas i den utstrekning vedkommende myndighet finner det nødvendig.

Del III. Krav til innredning for besetningen.

Art. 6. 1. Beliggenheten, adkomsten, konstruksjonen og arrangementet av innredningen for besetningen i forhold til andre deler av fartøyet skal være slik at de gir tilfredsstillende sikkerhet, vern mot vær og sjø og isolering mot varme eller kulde, sterk støy eller lukt og fuktighet fra andre deler av fartøyet.

2. Nødtutganger skal i den utstrekning det er nødvendig finnes fra alle rom som inneholder innredning for besetningen.

3. Såvidt det lar seg gjøre, skal det ikke være direkte åpninger inn til soverom fra lasterom for fisk eller fiske-mel, fra maskinrom, fra bysser, lampe- og malerom eller fra rom for maskin- og dekkrekvisita og større mengder andre rekvisita, torkerom, felles vaskerom eller vannklosetter. Den del av skottet som skiller disse rom fra soverom og ytterskott, skal være solid bygd av stål eller annet godkjent materiale og være vannrette og gasstette.

4. Ytterskott til soverom og spiserom skal være forsvarlig isolert. Alle maskin-casinger og alle skott som avgrenser

bysser og andre rom der det oppstår varme, skal være forsvarlig isolert, når det er en mulighet for at det oppstår varmeevirkninger i tilstøtende innredning og korridorer. Det skal også gjøres tiltak for å verne mot varmeevirkning fra damp og/eller varmtvannsledninger.

5. Innvendige skott skal være av godkjent materiale som ikke har lett for å huse utøyt.

6. Soverom, spiserom, dagrom og korridorer i innredningen skal være forsvarlig isolert for å forhindre kondensasjon eller overheting.

7. Hoveddamprør og spilldamprør for vinsjer og liknende utstyr skal, når det er teknisk mulig, ikke gå gjennom innredningen for besetningen eller gjennom korridorer som fører dit. Når de går gjennom slik innredning eller korridorer, skal de være forsvarlig isolert og innkapslet.

8. Innvendig panel eller kledning skal være av et materiale der overflaten er lett å holde ren. Ployde bord og andre slags konstruksjoner som har lett for å huse utøyt, skal ikke brukes.

9. Vedkommende myndighet skal avgjøre i hvilken utstrekning forholdsregler som forebygger brann eller virker brannhemmende, skal være påbudt ved konstruksjon av innredningen.

10. Veggflater og tak i soverom og spiserom skal være lette å holde rene og, om de er malt, skal de holdes i lyse farger. Kalking må ikke brukes.

11. Veggflaten skal fornyes eller repareres etter behov.

12. Gulvene i all innredning for besetningen skal være av godkjent materiale og konstruksjon og skal ha en overflate som fuktighet ikke trenger gjennom, og som er lett å holde ren.

13. Dekk som er utsatt for været, og som danner tak over innredningen for besetningen, skal være kledd med tre eller like god isolasjon av annet materiale.

14. Når gulvene er laget av sammensatt materiale, skal sammenføyningene der gulv og vegger møtes, være avrundet for å unngå sprekker.

15. Det skal finnes tilstrekkelig avløp for vann.

16. Alle praktiske skritt skal gjøres for å verne innredningen for besetningen mot fluer og andre insekter.

Art. 7. 1. Soverom og spiserom skal være forsvarlig ventilert.

2. Ventilasjonssystemet skal være regelbart for å holde god luft og for å sikre nok luft sirkulasjon under alle vær- og klimaforhold.

3. Fartøyer som regelmessig brukes i fart på tropene og andre farvann med liknende klimatiske forhold, skal, etter-

som disse forhold tilsier det, være utstyrt både med mekanisk ventilasjon og med elektriske vifter. Likevel skal det ikke være nødvendig å bruke mer enn ett av disse midler i rom der dette sikrer tilfredsstillende ventilasjon.

4. Fartøyer som brukes andre steder skal være utstyrt enten med mekanisk ventilasjon eller med elektriske vifter. Vedkommende myndighet kan gjøre unntak fra dette pålegg for skip som pleier å gå i fart i de kalde farvann på den nordlige eller sørlige halvkule.

5. Når det lar seg gjøre, skal drivkraft til ventilasjonssystemet som er påbudt i denne artikkels punkt 3 og 4, være for hånden til enhver tid når besetningen bor eller arbeider om bord og forholdene tilsier det.

Art. 8. 1. Det skal finnes et forsvarlig oppvarmingsanlegg for innredningen for besetningen når de klimatiske forhold tilsier det.

2. Når det lar seg gjennomføre, skal oppvarmingsanlegget være i gang til enhver tid når besetningen bor eller arbeider om bord og forholdene tilsier det.

3. Oppvarming ved hjelp av åpen ild skal forbys.

4. Oppvarmingsanlegget skal kunne holde temperaturen i innredningen for besetningen på et passende nivå under de normale vær- og klimaforhold som det antas at skipet kommer ut for, når det er i fart. Vedkommende myndighet skal fastsette det normalnivå som skal holdes.

5. Radiatorer og andre oppvarmingsapparater skal være således anbrakt og, der det er påkrevd, avskjermet og utstyrt med sikkerhetsanordninger slik at risiko for brann, fare eller ulempe for beboerne unngås.

Art. 9. 1. Alle rom for besetningen skal være tilstrekkelig opplyst. Det minste som skal kreves av dagslys i oppholdsrommene er at det skal være mulig for en person med normalt syn på en klar dag, å lese alminnelig avisstrykk på en hvilken som helst del av den plass som en kan bevege seg fritt på. Når godt dagslys ikke kan skaffes, kan kunstig lys godtas på samme vilkår.

2. På alle fartøyer skal det, så vidt det lar seg gjøre, finnes elektrisk lys i innredningen for besetningen. Hvis det ikke finnes to uavhengige elektrisitetskilder til belysning, skal det sørges for reservebelysning ved passende konstruerte lamper eller belysningsapparater.

3. Kunstig belysning skal være arrangert slik at den gjør størst mulig nytte for dem som bor i rommet.

4. I tillegg til lugarens normale belysning skal det for hver køy være tilstrekkelig leselys.

5. Et permanent blått lys skal dessuten være å finne i soverommet om natten.

Art. 10. 1. Soverom skal ligge midtskips eller akterut. I spesielle tilfelle kan vedkommende myndighet, når fartøyets størrelse, type eller påtenkt bruk gjør enhver annen plassering urimelig eller ugjennomførlig, tillate at soverommene legges forut i fartøyet, men ikke i noe tilfelle forenom kollisjonsskottet.

2. Golvarealet for hver person i soverommene, ikke medregnet den plass som opptas av køyer og skap, skal være minst:

- a) på fartøyer på 25 tonn men under 50 tonn . . . 0,5 m² (5,4 fot²)
- b) på fartøyer på 50 tonn men under 100 tonn 0,75 m² (8,1 fot²)
- c) på fartøyer på 100 tonn men under 250 tonn 0,9 m² (9,7 fot²)
- d) på fartøyer på 250 tonn og derover 1,0 m² (10,8 fot²)

3. Dersom vedkommende myndighet bestemmer at lengde skal brukes som måle-enhet i denne konvensjon som fastsatt i konvensjonens artikkel 1 punkt 4, skal golvarealet for hver person i soverommene, ikke medregnet den plass som opptas av køyer og skap, være minst:

- a) på fartøyer med en lengde på 13,7 m (45 fot) men under 19,8 m (65 fot) 0,5 m² (5,4 fot²)
- b) på fartøyer med en lengde på 19,8 m (65 fot) men under 26,8 m (88 fot) 0,75 m² (8,1 fot²)
- c) på fartøyer med en lengde på 26,8 m (88 fot) men under 35,1 m (115 fot) 0,9 m² (9,7 fot²)
- d) på fartøyer med en lengde på 35,1 m (115 fot) og derover 1,0 m² (10,8 fot²)

4. Den frie takhøyde i besetningens soverom skal, der det er mulig, være minst 1,90 m (6 fot 3 tommer).

5. Det skal være så mange soverom at hver avdeling får ett eller flere særskilte rom. Likevel kan vedkommende myndighet lempe på dette krav når det gjelder små fartøyer.

6. Det antall personer som har lov til å bo i soverommene, skal ikke overstige følgende maksimum:

- a) offiserer: en person for hvert rom når det er mulig, eller høyst to personer,
- b) mannskap; to eller tre personer for

hvert rom når det er mulig, eller høyst:

- I) fire personer på fartøyer på 250 tonn og derover,
- II) seks personer på fartøyer på under 250 tonn.

7. Dersom vedkommende myndighet bestemmer at lengde skal brukes som måle-enhet i denne konvensjon, som fastsatt i konvensjonens artikkel 1 punkt 4, skal antallet mannskaper som har lov til å bo i soverommene, være høyst:

- a) fire personer på fartøyer med en lengde på 35,1 m (115 fot) og derover,
- b) seks personer på fartøyer med en lengde på under 35,1 m (115 fot).

8. I spesielle tilfelle kan vedkommende myndighet tillate avvik fra kravene i denne artikkels punkt 6 og 7, når fartøyets størrelse, type eller påtenkte fart gjør disse krav urimelige eller ugjennomførlige.

9. Det største antall personer som et soverom er bestemt for, skal være merket på en leselig og varig måte på et sted i rommet der det lett kan ses.

10. Medlemmene av besetningen skal ha hver sin køy.

11. Køyene skal ikke være anbrakt side om side på en slik måte at en må gå over den ene køya for å komme til den andre.

12. Køyene skal ikke være anbrakt i mer enn to høyder. Køyer anbrakt langs skipssiden skal bare være i en høyde der det er en lysventil over en køy.

13. Den nedre køya i en dobbelt rad skal være minst 30 cm (12 tommer) over golvet, og den øvre køya skal anbringes omtrent midtveis mellom bunnen av underkøya og undersiden av dekkshjulkene.

14. De innvendige mål på en køy skal, der det lar seg gjøre, være minst 1,90 m × 0,68 m (6 fot 3 tommer × 2 fot 3 tommer).

15. Køyas rammeverk og eventuelt køybrettet skal være av godkjent materiale som er hardt, glatt og ikke har lett for å tæres eller huse utøy.

16. Dersom rammer av rør brukes til køyer, skal de være fullstendig tillukket og uten huller som kunne slippe inn utøy.

17. Alle køyer skal være utstyrt med springmadrass av godkjent materiale eller med springbunn og en madrass av godkjent materiale. Til stopp må ikke brukes halm eller annet materiale som har lett for å huse utøy.

18. Når en køy er anbrakt over en annen, skal det være en støvtett bunn av tre, seilduk eller annet passende materiale under overkøya.

19. Soverom skal være planlagt og utstyrt så de gir rimelig komfort for beboerne og er lette å holde ryddige.

20. Innboet skal, for hver beboer, innbefatte et klesskap utstyrt med hasp for hengelås og en stang til kleshengere. Vedkommende myndighet skal sørge for at skapet er så rommelig som det lar seg gjøre.

21. Alle soverom skal være utstyrt med bord eller pult, som kan være fastmontert, nedslagbart eller til å trekke ut og med bekvemme sitteplasser etter behov.

22. Innboet skal være laget av glatt, hardt materiale som ikke har lett for å slå seg eller tæres eller å huse utøy.

23. Innboet skal, for hver beboer, innbefatte en skuff eller tilsvarende plass som, når det lar seg gjøre, skal være minst 0,056 m³ (2 fot³).

24. Soverom skal ha gardiner for lysventilene.

25. Soverom skal være utstyrt med et spill, små skap for toalettsaker, en bokhylle og et tilstrekkelig antall knagger til klær.

26. Så langt råd er, skal køyfordelingen blant besetningsmedlemmene ordnes slik at vaktene er skilt, og at ingen dagmenn deler rom med dem som går vakt.

Art. 11. 1. På alle fartøyer som har en besetning på flere enn 10 personer, skal det være spiserom atskilt fra soverommene. Når det er mulig, skal dette også finnes på fartøyer med mindre besetning, men hvis det ikke lar seg gjøre, kan spiserommet kombineres med soverom.

2. På fartøyer som driver fiske på åpent hav og som har en besetning på flere enn 20, kan det være særskilt spiserom for skipperen og offiserene.

3. Hvert spiseroms dimensjoner og utstyr skal være tilstrekkelig for det antall personer som sannsynligvis kommer til å bruke det samtidig.

4. Spiserom skal være utstyrt med nok bord og godkjente sitteplasser for det antall personer som sannsynligvis kommer til å bruke dem samtidig.

5. Spiserom skal være så nær byssa som det lar seg gjøre.

6. Når penterier ikke er tilgjengelige fra spiserom, skal det være tilstrekkelig skapplass for skaffetøy og høvelige innretninger til å vaske det.

7. Oversiden av bord og sitteplasser skal være av materiale som motstår fuktighet, uten sprekker og lette å holde rene.

8. Når det lar seg gjøre, skal spiserom planlegges, møbleres og utstyres så de er egnet som hvilerom (dagrom).

Art. 12. 1. På alle fartøyer skal det

være tilstrekkelig sanitære innretninger, herunder vaskeservanter og kar- og eller dusjbad.

2. For alle medlemmer av besetningen som ikke bor i rom som en sanitær innretning er knyttet til, skal det, når det lar seg gjøre, finnes sanitære innretninger for hver avdeling av besetningen etter følgende skala:

- et kar- og/eller dusjbad for hver 8 personer eller færre,
- et vannklosett for hver 8 personer eller færre,
- en vaskeservant for hver 6 personer eller færre.

Likevel kan, når antallet personer i en avdeling overstiger et helt multiplum av det ovenfor angitt antall med mindre enn halvparten av dette, den overskytende rest settes ut av betraktning for så vidt det gjelder dette punkt.

3. Kaldt ferskvann og varmt ferskvann eller muligheter for å varme vann skal finnes på alle felles vaskeplasser. Vedkommende myndighet kan i samråd med fiskebåtredernes og fiskernes organisasjoner, der det er slike, fastsette det minste kvantum ferskvann som skal leveres for hver mann pr. dag.

4. Vaskeservanter og karbad skal være store nok og laget av godkjent materiale med jevn flate som ikke lett slår sprekker, skaller av eller ruste.

5. Alle vannklosetter skal ha ventilasjon til fri luft, uavhengig av alle andre deler av innredningen.

6. Sanitære innretninger som skal anbringes i vannklosetter, skal være av godkjent type, forsynt med rikelig spylevann som er disponibelt til enhver tid og kontrollerbart for hver innretning.

7. Avlepersør for spillvann og avfall skal være tilstrekkelig dimensjonert og være slik laget at de er lette å holde rene og risikoen for tilstopping blir minst mulig. De skal ikke gå gjennom ferskvanns- eller drikkevannstanker og skal heller ikke legges opp under dekket i spiserom eller soverom.

8. Sanitære anlegg bestemt for mer enn én person skal oppfylle følgende krav:

- golvene skal være av godkjent holdbart materiale, lette å holde rene og ugjennomtrengelige for fuktighet og ha ordentlig avløp for vann,
- skottene skal være av stål eller annet godkjent materiale og skal være vannrette minst opp til 0,23 m (9 tommer) over dekket,
- anlegget skal være tilstrekkelig opplyst, og oppvarmet og ventilert,
- vannklosettene skal ligge bekvemt til fra soverom og vaskerom, men være atskilt fra disse, og uten direkte adgang fra soverommene eller

fra en korridor mellom soverom og vannklosett uten annen adkomst. Likevel skal dette krav ikke gjelde når et vannklosett ligger i et rom mellom to soverom med til sammen høyst fire personer.

e) dersom det er mer enn ett vannklosett i et rom, skal de være tilstrekkelig skjermet så de blir avsondret fra hverandre.

9. Det skal finnes innretninger for å vaske og tørke klær i passende forhold til besetningens størrelse og reisens normale varighet.

10. Innretninger for klesvask skal omfatte passende kummer med avløp som kan settes opp i vaskerommene når særskilt vaskeri ikke med rimelighet kan ordnes. Kummene skal ha tilstrekkelig tilførsel av kaldt ferskvann og varmt ferskvann eller muligheter for å varme vann.

11. Innretninger for klestørk skal være i et rom atskilt fra soverom, spiserom og vannklosetter, ordentlig ventilert og oppvarmet og forsynt med snorer og annet utstyr til å henge opp klær.

Art. 13. 1. Der det er mulig, skal det være en atskilt lugar for et besetningsmedlem som er syk eller skadet. På fartøyer på 500 tonn og derover skal det være et sykerom. Der vedkommende myndighet bestemmer at lengde skal brukes som måle-enhet i denne konvensjon, som fastsatt i konvensjonens artikkel 1, punkt 4, skal det være et sykerom på fartøyer med en lengde på 45,7 m (150 fot) og derover.

En godkjent medisinskiste med lett forståelig bruksanvisning skal finnes på alle fartøyer som ikke har lege. I denne forbindelse skal vedkommende myndighet ta hensyn til rekommandasjonen om medisinkister på skip, 1958, og rekommandasjonen om legeråd til sjøs, 1958.

Art. 14. Det skal være nok av ordentlig ventilerte skap for opphenging av oljeklær utenfor soverommene, men bekvemt tilgjengelig for disse.

Art. 15. Innredningen for besetningen skal holdes ren og ordentlig beboelig og skal ikke inneholde varer og rekvizita som ikke er beboernes personlige eiendom.

Art. 16. 1. Tilfredsstillende kokeutstyr skal finnes om bord og skal, der det lar seg gjøre, plasseres i særskilt bysse.

2. Byssa skal være stor nok for sitt øyemed og være godt opplyst og ventilert.

3. Byssa skal være utstyrt med koke-redskaper, det nødvendige antall skap og hyller og dessuten kummer og tallerkenhyller av rustfrie materialer og med tilfredsstillende avløp. Byssa skal ha tilførsel av drikkevann gjennom led-

ninger. Der tilførselen skjer under trykk, skal anlegget være forsynt med beskyttelse mot tilbakeslag. Når det ikke er tilførsel av varmt vann til byssa, skal det finnes et apparat for å varme vann.

4. Byssa skal være utstyrt med høvelige innretninger, slik at det til enhver tid kan tilberedes varme drikker til besetningen.

5. Det skal være et proviantrum med tilstrekkelig kapasitet som kan holdes tørt, kjølig og godt ventilert for å unngå at provianten bederves. Der det er nødvendig, skal det finnes kjøleskap eller annet lagringsrom som holder lav temperatur.

6. Når det benyttes butan eller propan til matlaging i byssa, skal gassbeholderne settes på åpent dekk.

Del IV. Gjennomføring for eksisterende skip.

Art. 17. 1. Når ikke annet framgår av reglene i denne artikkels punkt 2, 3 og 4, gjelder denne konvensjon fartøyer hvis kjølstrekkes etter at konvensjonen er trådt i kraft i det territorium der de er registrert.

2. For et fartøy som er ferdigbygd når denne konvensjon trer i kraft i det territorium der det er registrert, og som er under den standard som er fastsatt i tredje del av denne konvensjon, kan vedkommende myndighet, etter å ha rådført seg med fiskebåtredernes og fiskernes organisasjoner, der det er slike, kreve at det gjøres de forandringer for å bringe fartøyet i samsvar med konvensjonens krav som den finner mulige, når hensyn tas til de praktiske vansker dette medfører når:

a) fartøyet blir omregistrert,
b) omfattende strukturelle forandringer eller større reparasjoner gjøres på fartøyet som følge av langsiktige planer og ikke som følge av en ulykke eller et nødstilfelle.

3. For fartøyer som er under bygging og/eller ombygging når denne konvensjonen trer i kraft i det territorium der de er registrert, kan vedkommende myndighet etter å ha rådført seg med fiskebåtredernes og fiskernes organisasjoner, der det er slike, kreve at det gjøres de forandringer for å bringe fartøyet i samsvar med konvensjonens krav som den finner mulige, når hensyn tas til de praktiske problemer dette medfører. Disse forandringer skal regnes for endelig oppfyllelse av reglene i denne konvensjon med mindre og inntil fartøyet blir omregistrert.

4. Dersom et fartøy som ikke omfattes av reglene i denne artikkels punkt

2 og 3 eller som konvensjonens regler ikke gjaldt for mens det var under bygging, blir registrert på ny i et territorium etter den dag da konvensjonen har trådt i kraft for dette territorium, kan vedkommende myndighet etter å ha rådført seg med fiskebåtredernes og fiskernes organisasjoner, der det er slike kreve at det gjøres de forandringer for å bringe fartøyet i samsvar med konvensjonens krav som den finner mulige, når hensyn tas tid de praktiske problemer dette medfører. Disse forandringer skal reknes for endelig oppfyllelse av reglene i denne konvensjon med mindre og inntil fartøyet blir omregistrert.

Del V. Avslutningsregler.

Art. 18. Intet i denne konvensjon skal påvirke noen lov, rettsavgjørd, sedvane eller avtale mellom fiskebåtredere og fiskere, som sikrer gunstigere vilkår enn de som er foreskrevet i denne konvensjon.

Art. 19. De formelle ratifikasjoner av denne konvensjon skal oversendes Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering.

Art. 20. 1. Denne konvensjon skal være bindende bare for de medlemsstater i Den internasjonale arbeidsorganisasjon som har fått registrert sine ratifikasjoner hos Generaldirektøren.

2. Den skal tre i kraft 12 måneder etter den dag da to medlemsstaters ratifikasjoner er blitt registrert hos Generaldirektøren.

3. Deretter skal denne konvensjon tre i kraft for enhver medlemsstat 12 måneder etter den dag da dens ratifikasjoner er blitt registrert.

Art. 21. 1. En medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon, kan oppsi den når 10 år er gått fra den dag da konvensjonen trådte i kraft, ved å sende melding herom til Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå til registrering. Slik oppsiring trer ikke i kraft før ett år etter at den er blitt registrert.

2. Enhver medlemsstat som har ratifisert denne konvensjon og som ikke innen ett år etter utgangen av den 10-årsperioden som er nevnt i foregående punkt, gjør bruk av den oppsingsrett som er fastsatt i denne artikkel, er bundet for ytterligere 10 år, og kan der-

etter oppsi konvensjonen ved utgangen av hver 10-årsperiode på de vilkår som er fastsatt i denne artikkel.

Art. 22. 1. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal underrette alle medlemsstater av Den internasjonale arbeidsorganisasjon om registreringen av alle ratifikasjoner og oppsiring som er sendt ham av organisasjonens medlemsstater.

2. Når Generaldirektøren underretter medlemsstatene i Organisasjonen om registreringen av den annen ratifikasjon som er sendt ham, skal han henlede medlemsstatenes oppmerksomhet på den dag da konvensjonen vil tre i kraft.

Art. 23. Generaldirektøren for Det internasjonale arbeidsbyrå skal sende Generalsekretæren for De forente nasjoner fullstendige opplysninger om alle ratifikasjoner og oppsiring som registreres av ham etter reglene i de foregående artikler, for at de kan bli registrert i samsvar med artikkel 102 i De forente nasjoners Pakt.

Art. 24. Styret for Det internasjonale arbeidsbyrå skal når det finner det nødvendig, legge fram for Arbeidskonferansen en melding om hvordan denne konvensjon har virket og undersøke om det er ønskelig å sette på Konferansens dagsorden spørsmålet om hel eller delvis revisjon av konvensjonen.

Art. 25. 1. Dersom Konferansen vedtar en ny konvensjon som endrer denne konvensjonen helt eller delvis, og intet annet er bestemt i den nye konvensjon skal —

- a) en medlemsstats ratifikasjon av den nye reviderende konvensjon ipso jure innebærer en øyeblikkelig oppsiring av denne konvensjon uten omsyn til reglene i artikkel 21 ovenfor, forutsatt at den nye reviderende konvensjon er trådt i kraft;
- b) denne konvensjon ikke lenger kunne ratifiseres av medlemsstatene fra den dag da den nye reviderende konvensjon trer i kraft.

2. Denne konvensjon skal i alle tilfelle vedbli å være i kraft i sin nåværende form og med sitt nåværende innhold for de medlemstater som har ratifisert den, men som ikke har ratifisert den reviderende konvensjon.

Art. 26. Den engelske og franske versjon av denne konvensjons tekst har samme gyldighet.